

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ОГНЕНОТО КОЛЕЛО НА ЖИВОТА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти.....	3
I. Колесниците на лукавия.....	10
II. Пожарите във външната тъмнина.....	19
1. Пожарът "Алелуя".....	23
2. Пожарът "Амин".....	27
3. Пожарът "братко и сестро".....	31

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

При всички прекрасни пророчески видения, които Исус ми даде за църкви и вяваци, аз смея да твърдя, че видението, което сега ти предстои да получиш, е уникално по своя прицел и послание. Защото е видение, свързано със съдбата на празните думи и на онези, които ги изговарят. Аз не зная дали ти някога си си давал сметка за думите, които изговаряш.

Какво става с тях? Къде отиват всички те?

Но искам да знаеш, че както в природата нищо не се губи, така в духовния свят всяка дума намира своето място. И било, че думите ни ще отидат в Небето или в дълбочините на ада, то всички се нуждаем от ясен духовен поглед върху съдбата на думите, които изричаме. Защото, за разлика от плътта, на която е дадено да ражда ограничен брой чедата, (и ние се грижим за тях през целия си съзнателен живот) то на духа ни е дадено да ражда думи. Сърцата ни винаги са като складове за много думи, готови да излязат през вратата на устните ни и да заживеят своята невидима съдба.

Ето тук спри и помисли. Защото ако за чедата, родени по плът, ние упражняваме родителски контрол и винаги знаем къде се намират, то за родените в сърцата думи контролът е по-труден и практически невъзможен. Веднъж изговорени, думите излитат от нас. За да се превърнат в семена, които попадат в определена духовна почва. А когато дойде време за жетва, ние непременно събираме онова, което сме посели. В това отношение духовните закони, създадени от нашия Бог и Творец, са съвършено безпристрастни. Човек винаги жъне плодовете на онова, което е посял.

В настоящото последно време властта на дявола е станала толкова силна, че ако Бог благоволеше да отвори очите ни, то непременно бихме видели как складовете на лукавия пращят от зли думи. Тогава бихме разбрали, че човешките думи са батериите на дявола. Те са неговият неизтощим акумулатор. Неговото допуснато от Бога право да се намесва в човешкото битие според волята си и намеренията си.

Моля те да помислиш върху това. Защото Творецът и Неговото творение са в ненарушима хармония. Ако търсиш присъствието на Твореца, то непременно ще бъдеш в Неговото творение. А там семената, които се сеят, винаги стоят под благоволенieto и благословението на Бога и Отца. Но освен Твореца и Неговото творение съществуват личности и места, които са отлъчени от Божието присъствие. Тези личности са дяволът и всичките му паднали ангели. А местата, където те обитават, са бездната, адът, поднебесните места и целият свят, който лежи в лукавия. Сега разбираш ли, че ако сееш думите си в бездната, ада, поднебесните места и света, то непременно ще пожънеш от самите тях. Но ако сееш в присъствието на Святия Дух, то непременно ще пожънеш от Небето. Ето затова Господ ми даде да напиша тази книга. За да разбереш, че единственото благословено от Бога и Отца място за твоите думи, е присъствието на Святия Дух. Само там думите са семена, които благословено ще покълнат и ще родят плодовете си. Защото Сам Бог ще ги обгради с присъствието Си, за да дойде наистина съдба от Сион в живота ти и да се сбъдне писаното:

“Господ да те благослови от Сион, и да видиш доброто на Ерусалим през всичките дни на живота си, дори да видиш чада от чадата си!”¹

Но колко от нас искат да видят чада от чадата си? Колко от нас са надскочили плътското мислене, за да видят наистина скъпоценното в тези стихове?

Защото и езичниците виждат чада от чадата си и дори с гордост се наричат “дядовци” и “баби”. Но когато в действителност искаш да видиш как думите ти, вдъхновени и родени от Святия Дух, извършват съдба и променят сърца, то тогава се пригответи да отвориш ума и сърцето си за едно по-дълбоко проникване. Проникване в самата тайна на думите и в тяхната съдбоносна сила. Защото именно за тази сила Соломон написа:

“От плодовете на устата на човека ще се насити коремът му; от произведението на устните си човек ще се насити. Смърт и живот

¹ (Псалом 128:5-6)

има в силата на езика, и ония, които го обичат, ще ядат плодовете му...”²

Как мислиш, братко мой? Смърт или живот има в силата на езика ти? Насища ли се духът ти от правилните думи, казани на правилното място и в правилното време? Не става ли така, че мнозина около теб изговарят думи на смърт? Не търси ли тази смърт вход в сърцето ти? Не те ли кара да отговориш на хулата с хула, на обидата с обида, на укора с укор и на клеветата с клевета? Не се ли улавяш твърде често, че изговаряш думи, които не искаш? И те, със сила, по-голяма от тази на личната ти воля, превземат устата ти и заразяват езика ти... А ти, без да можеш да сложиш ръка на устата си, ставаш проводник на чужда воля, която само за миг те обсебва, за да изтръгне така нужните й думи...

Трябва искрено да ти кажа, че при всичкото помазание и вдъхновение, с което Исус е зареждал сърцето ми, пак пред мен се изправи стена от съпротива, за да не напиша тази книга. И онзи, който е силен да изригва от лукавото си сърце милиони жестоки и нечестиви думи против Бога и Неговите чеда, никак не искаше да вляза в дълбокото разбиране за съдбата на думите. Но както при всяка друга книга, така и сега се случи това, което иска Исус, а не което иска дяволът. И Господ, за кой ли път, остави да се изяви пред сърцето ми съпротивата на дявола, а след това отново дойде при мен, за да съкруши хилядолетния Си противник. Ето думите, които Исус започна да говори на сърцето ми:

“Видя ли колко жестока е съпротивата на дявола? Видя ли как той нито за час не те остави да отдъхнеш, но те атакуваше с думи на депресия и отчаяние? И какво стана тогава, момчето Ми?”

“Господи, стана така, че сякаш сърцето ми пламна от огън, който никога не съм искал, но винаги съм мразил. Този огън на много пъти се оказа по-силен от твърдостта и благочестието, което Ти положи в мен. И аз започнах да правя лоши изповеди. Изповеди на примирение и страх. Изповеди, от които ме е срам и от чиято съдбоносна сила само Ти можеш да ме опазиш. Всъщност, Господи мой, аз разбрах, че в думите е скрита

² (Притчи 18:20-21)

най-голямата сила на Сатана. И може би именно затова Апостолът Ти Яков написа:

“Защото всички ние в много неща грешим; а който не греша в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло...”³

А сега разбирам, че когато е говорил за **“съвършения мъж”** Яков не е имал предвид земни човечеци. Той имаше предвид Теб и Твоето присъствие в сърцата ни. Защото само Ти Си Съвършеният Мъж, Който не греша в говорене. Само Ти Си Мъжът, Който може да обуздае цялото Си Тяло, което е Църквата...”

Исус се усмихна. А после каза:

“Точно така е. Ти наистина си разбрал скритото в посланието на Яков. Но сега помисли и Ми кажи:

Защо Моят Апостол толкова много наблегна в посланието си за силата на езика и на думите? Нямаше ли той своя болезнен опит от Господ? Нямаше ли в живота на един негов съименник случка, която му заповядах да запомни за цялото си служение към Небесния Цар?”

Докато мислех над думите на Исус и вече се опитвах да Му отговоря, Господ докосна главата ми, като каза:

“Не се напъгай да Ми даваш отговор, който само Аз мога да ти дам. Вместо това виж онова, което сега ще ти покажа...”

След последните Си думи Господ изчезна пред очите ми. Но само след миг, когато бях в Живото Евангелие, аз Го видях да върви с Апостолите Си. Тогава стана знамение. Защото иззад Исус и Апостолите Му се появи дяволът. А аз забелязах, че Луцифер бе облечен в черна пелерина, която пламтеше в областта на гърдите му. Огънят от самата пелерина беше толкова силен, че и аз самият във видението усетих топлината му. А дяволът, който вече вървеше съвсем близо до Апостолите, докосна пламналото място на пелерината си, тъй че ръката му пламна. След това, протегнал пламтящата си ръка, подпали сърцата на двама от спътниците

³ (Яков 3:2)

на Господ. Така огънят мигом подейства в двамата. И те се спряха, а лицата им се измениха. А от устните им излязоха следните думи:

“Исусе, Ти Сам видя, че в това село никак не приеха нито Теб, нито нас, но изгониха ни и оплюха ни. Искаш ли, Господи, да заповядаме да падне огън от Небето и да ги изтреби? Понеже така стори някога и пророк Илия с пратениците на Охозия...”

Гледах във видението и учудването ми беше пълно. Защото през устата на Исусовите спътници излезе същия онзи огън, с който ги подпали дяволът. А тогава моят Господ се обърна към тях. И като простря ръка и спря огъня от устата им, рече:

“Вие не знаете на какъв сте дух. Защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, но да спаси. И защо призовавате гръма, който погубва с огън, а не призовавате дъжда, който напоява с жива вода? Защо призовавате тоя, който падна от Небето като гръм, а не приклоните сърцата си към Онзи, Който издига падналите души и сърца? И не сте ли вие Воанергес, синове на гръма, на което свидетелстват и устата ви?”

Думите на Исус имаха толкова силен ефект, щото дяволът панически отскочи назад, а Яков и Йоан наведоха главите си пред Господ и не знаеха какво да кажат... Миг след това видението се прекрати. А Исус, Който отново се яви пред мен, ми каза:

“Сега разбра ли видението? Сега разбра ли какъв беше Господният укор, който Яков и Йоан запомниха до края на земните си дни?”

“Да, Господи! Сега разбрах, че Ти ги нарече **“Воанергес”**, сиреч **“синове на гръма”**, за да помнят всякога в кой миг не са били на Твоя Дух, а Твоят брат, Апостол Яков, изобличи злия език в посланието си...”

“Виж тогава колко дълбоко и мъдро е било водителството на Яков, като прочетеш думите, които той написа в посланието си към всички църкви. Виж как той ви каза:

“Ето, ние туряме юздите в устата на конете, за да ни се покоряват, и обръщаме цялото им тяло. Ето, и корабите, ако да са толкова големи, и се тласкат от силни ветрове, пак с твърде малко

кормило се обръщат на където желае кормчията. Така и езикът е малка част от тялото, но много се хвали. Ето, съвсем малко огън, колко много вещество запалва! И езикът, тоя цял свят от нечестие, е огън. Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота, ни, а сам той се запалва от пъкъла. Защото всякакъв вид зверове, птици, гадина, и морски животни се укротяват и укротени са били от човечеството; но езикът никой човек не може да укроти; буйно зло е, пълен е със смъртоносна отрова. С него благославяме Господа и Отца, и с него кълнем човеците създадени по Божие подобие! От същите уста излизат благословения и проклетия! Братя мои, не трябва това така да бъде..."⁴

А сега, след като видя думите на Апостол Яков, Ми кажи:

Не съм ли аз Кормчията на живота ви? И не затова ли искам да Ми отдадете целите си сърца и устните си, за да плуват съдбите ви натам, накъдето желая аз? Но когато езикът, тоя цял свят от нечестие, е станал огън, то тогава в Църквата Ми отново са дошли потомци на Воанергес, синове на падналия като гръм, които сипят хули и проклетия срещу Моите избрани.

Няма ли аз да въздам на това? Няма ли колелото на живота да се подпали от пъкъла, според верните думи на Апостола Ми? Но ако никой в Моята Църква не иска да види Воанергес, то кой ще поиска да види пламналите колела на живота? И кой ще иска да разбере що ще да рече това "колело на живота", за което вдъхнових да ви напише Моят Апостол?"

Слушах Господ и въпреки това изобщо не разбирах. И това "**колело на живота**", за което се споменаваше в апостолското послание, беше толкова далечно като представа и знание, щото в следващия миг паднах на колене пред Исус, като Му казах:

"Господи, Ти знаеш, че аз съм пръст. Ти виждаш, Исусе, че съм човек с неизчистени устни, който едвам удържа огъня на страданието и гонението. Моля Те, имай милост към сърцето ми! Моля Те, имай милост към всички

⁴ (Яков 3:3-10)

Мои братя и сестри, които днес са с подпалени сърца от последните потомци на Воанергес. Моля Те, Исусе! Дай ми пророческото слово и светлина, за да видя пламналите колела на живота, понеже без Теб съм сляп и никак не мога да разбера думите от посланието на Апостола Ти...”

А Господ, като протегна ръка към сърцето ми, каза:

“Аз съм Светлината, Която просветлява живота на всеки човек. Ако някой вярва в Светлината, то той непременно ще пребъдва в Светлината. За да види онова, което не се вижда и да проумее онова, което не се проумява. Затова Ме последвай във виденията, които ще ти дам. Защото с тях слепите ще прогледнат и много от синовете на гръма ще се покаят, за да бъдат отново синове на Дъжда...”

След последните думи на Исус към сърцето ми дойде прилив от Светлината на Святия Дух. Тя бе като вода, родена от Слънцето. И в нежните вълни на тази вода очите ми се отвориха. За да видя онези тайни на духовния свят, които Божията ревност е пазила скрити до времето на мощното очистване и издигане чрез Божия Пророчески Дух.

Пред Бога и пред Неговата Святост, Милост и дълготърпение те насърчавам, верни ми братко, да последваш Гласа на Единствения Владетел и Спасител на душите. За да избавиш колелото на живота си от огнената ярост на лукавия! Амин и Амин!

I. КОЛЕСНИЦИТЕ НА ЛУКАВИЯ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Когато Господ Исус ми разкри властта на думите, то тогава пред очите ми се разкри една гигантска панорама, която е толкова вълнуваща, щото наистина няма да е пресилено да се каже, че освен света, в който живеем, съществува един друг, скрит и невидим свят. Свят, паралелен на нашия. Свят, в който властта на думите е толкова силна, колкото е в нашия властта на парите. Да! Точно така! Именно думите са силата, която движи духовния свят. Затова и обитателите в този свят нямат друга задача, освен да събират целия максимум от човешкия език.

Моля те да си представиш каква би била Църквата, ако не съществуваха думите. Какво би било нашето битие, ако думите не се превръщаха в Дух и Живот и Духът и Животът не се превръщаха в думи? Нима тогава бихме имали апостолските послания? Нима бихме имали възможност да участваме духовно в Живота на Бог чрез думите, които Неговият Свят Дух излива в сърцата на Божиите служители?

Слава на Бога, защото нашият Създател наистина се е погрижил да имаме изобилие от думите Му. И това Свещено Писание, което държим в ръцете си, е наистина съвършеното богатство за живота ни.

А сега си представи живота на онези човеци, които не пълнят сърцата си с Божиите думи и Божия Дух. Представи си човеци, в чиито сърца е пълно с думи на бунт и грях, с думи на тъмнина и омраза. Както сам се досещаш, думите на такива човеци ще са именно действащата духовна валута на дявола. И властта на нечестието ще става толкова по-голяма и по-силна, колкото повече са сърцата, пълни с думите на смъртта. Аз исках да разбера за всичко това. Аз исках да престане това мое сляпо опипване на духовните реалности и Исус да отвори очите ми за съдбата на думите. А Той, като виждаше всичките ми размисли и предварително знаеше какво бих изговорил или размишлявал, дойде при мен и ми каза:

“Трябва да проумееш всичко, което сега ще ти покажа. Защото Моите люде загиват от нямане на знание. Те дори не предполагат

каква власт е скрита в изговорените думи. И мнозина вече са забравили сериозното Ми предупреждение в Евангелието:

“Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща. И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден. Защото от думите си ще се оправдаеш, и от думите си ще се осъдиш...”⁵

Как четете думите Ми? И как ги изпълнявате? Проумяхте ли що значи “празна дума”?

Защото ако съм казал “празна дума”, то съм имал предвид, че аз и Отец Ми не можем да напълним такава дума с потвърждението и присъствието на Святия Дух, понеже е била зло съкровище на зло сърце. Но това изобщо не прави празната дума празна от дух. Защото има един, който повече от всичко обича празните думи и бърза да ги запълни с духа си. Тогава непременно към такъв човек идва съдба от смърт, а не съдба от живот. Затова имайте ревността да Ме последвате във виденията, които сега ще дам на слугата Си. Защото в тях мнозина ще огледат себе си и ще разберат колко далеч са останали от Спасителната Ми Сила.

Аз още говоря и призовавам! И блажени всички, които отворят сърцата си, за да ги очистя и подготвя за Вечността...”

След тези Си думи Господ се обърна към мен и ми каза:

“Ти искаше да видиш огнените колела на живота. Ето, виж ги! Защото има да научиш твърде много от това видение...”

След думите на Господ пред очите ми се разкри видение. И аз видях земята от птичи поглед. Онова, което видях, сви сърцето ми. Защото черни демони на Луцифер препускаха в колесници, чиито колела бяха пламнали в огън. Пред самите колесници имаше други демони, по-нисши от седналите в колесниците, които дърпаха колесниците със силата на коне. Но в цялото видение имаше едно нещо, което ме оставяше без дъх. И това бяха именно огнените колела. Затова, като се обърнах към моя Господ, Го запитвах:

⁵ (Матей 12:35-37)

“Исусе, какво ще рече всичко това? Аз виждам демони, които управляват колесници с пламнали колела, а пред тях има други демони, които играят ролята на коне. Как да разбирам всичко това? Как да го проумея?”

А Исус, като ме гледаше с внимателен поглед, отговори:

“Това е духовният поглед, който ти давам, за да разбереш каква е съдбоносната власт на празните думи. Затова нека сега да те приближа в самото видение, за да видиш нещата много по-точно и ясно...”

След думите на моя Господ бях приближен в самото видение, а очите ми вече различаваха поразяващи подробности. Погледът ми вече виждаше отблизо именно пламналите колела. Така забелязах, че вътре, в средата на самите оси на колелата, бягаха човеци. Гледката удивително приличаше на онези приспособления, които се продават в зоомагазините за да си отглеждаш хамстери. Както хамстерът тича в едно малко колело и го кара да се върти, така човеците тичаха в огнените колела и ги караха да се въртят. Колкото по-бързо бягаха човеците, толкова по-бързо се въртяха колелата и толкова по-силен и буен ставаше огнят вътре в тях. И аз, като посочих тичащите в огнените колела човеци, попитах Господа:

“Исусе! Как да разбирам това, което виждам? Какви са тези човеци, които тичат в огнените колела? И каква е връзката им със самите колела?”

А Исус отговори:

“Това е нагледното изпълнение на Якововите думи и духовната илюстрация на стиха, в който Апостолът Ми каза:

“Между нашите телесни части езикът е, който заразява цялото тяло и запалва колелото на живота, ни, а сам той се запалва от пъкъла...”

Ти сега виждаш не нещо друго, но човеци, чиито колела вече са били запалени от пъкъла. А пък те тичат в самите колела, за да направят властта на пъкъла още по-страшна и ужасна...”

Слушах моя Господ и наистина думите Му съвпадаха напълно с онова, което виждах. Но аз все още недоумявах и не разбирах. Затова отново Го попитах:

“И все пак, Господи, никак не разбирам самите огнени колела на живота. Защо те са именно колела, а не нещо друго? Защо човеците тичат в самите колела?”

А Исус отговори:

“Защото на всеки човек на земята е дадено от Отец Ми да тича в колелото на живота. И макар мнозината да не знаят за тези колела, те винаги тичат в тях. А и ти самият, и твоите братя и сестри, също тичате във вашите колела. Но за да разбереш по-пълно всичко това, то си спомни какво гласяха думите в “Екlesiаст”-а. Защото там проповедникът ясно говори за колелото на живота...”

Думите на Господ ме накараха да си спомня, че наистина в “Екlesiаст” беше записано:

“И помни Създателя си в дните на младостта си, преди да дойдат дните на злото, и стигнат годините когато ще речеш: Нямам наслада от тях, преди да се помрачи слънцето и светлината, луната и звездите, и да се върнат облаците подир дъжда; когато стражите на къщата ще треперят, и силните мъже ще се прегърбят. И ония, които мелят, ще престанат, защото намаляха, и на тия, които гледат през прозорците, ще се стъмни; когато вратите ще се затворят при пътя, като отслабне гласът на мелницата; и при гласа на птицата ще стане човек, и всичките звукове на песента ще отслабнат; още, когато ще се боят от всичко, що е високо, и ще треперят в пътя; когато бадемът се разцъфти, и скакалецът натегне, и всяка охота изчезне; защото човек отива във вечния си дом, и жалеещите обикалят улиците, преди да се скъса сребърната верижка и да се счупи златната чаша, или се строши стомната при извора, или се строши колелото над кладенеца, и се върне пръстта в земята, както е била, и духът се върне при Бога, Който го е дал...”⁶

Тогава продължих да говоря на Исус, като Му казах:

“Господи, в тези стихове проповедникът говореше за преходността на човешкия живот. И между многото символи на мъдростта, с които той ни откриваше скритото, наистина присъства колелото над кладенеца...”

⁶ (Екlesiаст 12:1-7)

“А какво е кладенецът? Не въплъщава ли той изворите на твоя дух? Ако над изворите на духа има колело, то ролята на това колело наистина ще е съдбоносна. Кажете Ми тогава:

“За какво служи едно колело над кладенеца?”

“Господи, то служи на онзи, който би пуснал кофа, за да изтегли вода от самия кладенец...”

“А кой създава всички кладенци? И кой има правото да издири всички води, които са в тях? Не е ли това твоят Небесен Отец? Става ли ти тогава ясно, че колелото над кладенеца е връзката на твоя дух с Божия Дух. И именно затова то е наречено “колело на живота”. Когато изворите на духа са пресъхнали поради греха и нечестията, то тогава мнозина колела пламват от огъня на ада, за да го носят в себе си до самия край. Знай и разбери от твоя Господ, че именно думите задвижват колелото на живота. Точно така - както някой задвижва колелото над кладенеца, за да почерпи от водите му и да пие. И както на земята всичко следва своя кръговрат и тръгва от семето, за да покълне и произрасти до плод, така и в духовния свят всичко тръгва от думите, които също следват своя кръговрат. А там, където има кръгово въртене, непременно ще има и колело. Човек ще изговори думите си, без да се случва нищо, понеже просто е хвърлил семето си. Но ще мине време. Колелото на живота му непременно ще заведе изговорените думи при Създателя му. А Бог, като прегледа думите, ще заповяда след дълго време те отново да се върнат при човека, който ги е изговорил. За да събере този човек плодовете на онова, което е слял. И ето това е колелото на Живота:

Постоянният кръговрат на думите, които изговаряте за зло или добро, за смърт или живот!

Думи, изговорени за живот, ще направят колелото на живота да върви нагоре, към Онзи, в Когото е Животът.

Думи, изговорени за смърт, ще направят колелото на живота да върви надолу, към онзи, в когото е смъртта.

А сега погледни отново във видението и Ми кажи:

**Тези хора с пламнали от огъня на Злото колела, накъде вървят?
И към какво клони пътят им?"**

Погледнах отново към самото видение и там нещата бяха повече от категорични. Затова казах на Исус:

"Господи, аз не съм знаел, че в думите има такава категорична власт и съдба. Но сега, като гледам тези демони, които са впрегнали човешките колела за да осъществяват волята на дявола, разбирам, че хората отдавна са станали пленници на смъртта и никак няма да избегнат от смъртта и осъждението. Защото езиките им наистина са станали като цял свят от нечестие и те вече са били впрегнати в колесниците на нечестието, за да вършат волята на дявола..."

Слушащ думите ми, Исус отново каза:

"Колко от вас тогава ще се покаят, че се изговаряли празни думи? Колко от вас ще се отрекат от злото, което са сътворили със собствените си устни? Колко от вас ще вникнат в твърде дълбоките думи на псалома, който казва:

"Едни споменават колесници, а други коне; но ние ще споменем името на Господа нашия Бог. Те се спънаха и паднаха; а ние станахме и се изправихме. Господи, пази! Нека ни послуша Царят, когато Го призовем..."⁷

Ще ви послушам ли аз, когато ме призовете? И ще благоволя ли в човеци, които се възхищават на колесниците на лукавия? Та не виждате ли, че именно такава е съблазънта на дявола - да накара мнозина да гледат на неговите избраници, чиито колела са станали част от колесниците му? Но колко от вас знаят, че идва времето колесниците да се спънат и колелата да се строшат? Колко от вас знаят, че с лъжливи и чародейни думи дяволът може да дава власт само в този живот?

А той това и иска - да вперите очи в неговите човеци, чиито уста са отворен гроб и чиито думи са измамливи потоци..."

Слушах думите на Исус и сърцето ми се сви в тревога за всички, които не разпознават огнените колесници на лукавия. Затова плахо Го попитах:

⁷ (Псалом 20:7-9)

“Господи, та няма само дяволът има колесници? Не Си ли Ти Превъзвишен и Всемогъщ, за да имаш винаги по-превъзходни неща от Твоя противник? Ако дяволът използва колелата, за да върши зло, то Ти не използваш ли също колела, за да възвестяваш Вечната и Свята Воля на Отца?”

Исус се усмихна и погали главата ми. А после каза:

“Разбира се, че използвам! В противен случай бих ли казал на възлюбената Ми Невяста думите от “Песен на песните”:

“Без да усетя ожидането Ми Ме постави между колесниците на благородните Ми люде...”⁸

И ако има колесници на лукавия, то няма ли Божиите да са по-превъзходни от неговите?

Но, ето, именно това е Моето очакване - да Ми посветите думите си, да Ми посветите устните си, да Ми посветите добрите съкровища от добрите си сърца. Защото този свят отчаяно се нуждае от ходатаи и застъпници. От тези, които ще застанат в пролома, за да просят изцеление и възкресение за своите нации. Тогава непременно Аз ще се намеря между колесниците на благородните Си люде. И стиховете на пророка Ми Йоил ще станат жалони за последното велико поколение на Сион. Поколение, което ще се намери вярно и призвано да извърши писаното:

“...идат люде много и силни, подобни на които не е имало от века, нито подир тях ще има до годините на много поколения. Огън пояжда пред тях, и пламък опаля подир тях; земята пред тях е като Едемската градина, а зад тях гола пустиня; да! нищо не е избегнало от тях. Изгледът им е като изгледа на коне; и тичат като конници. Като тропот от колесници се чува като скачат по върховете на бърдата, като пращане на огнен пламък, който пояжда тръстика, като шум на силни люде, опълчени на бой...”⁹

Колкото до мига на грабването, когато ще ви взема при Себе Си, то няма някой от вас ще забрави как Небето прибра пророк

⁸ (Песен на песните 6:12)

⁹ (Йоил 2:2-5)

Илия? Нима ще забравите онези огнени коне и колесници? Нима духовните няма да прозрат, че животът на Илия възхити мнозина в Небето, тъй че думите на великите в Небесното Царство станаха именно колелата на огнената колесница, която го прибра?

Но ето затова днес разпечатвам тайните на Словото Си - за да Ми станете всепобеждаващо поколение. Поколение от ходатаи и от застъпници, в чиито сърца пламти огънят на Пророческия Дух на Отца. Защото днес е времето, когато огънят се възправя против огън, думите против думи, колелата против колела и колесниците против колесници. Защото днес е времето, когато дяволът е направил мнозина в Църквата да бъдат с празни сърца и да говорят празни думи. И така властта му се е умножила многократно. Но Аз твърде скоро ще съкруша коне и колесници и ще ги обърна в бяг. Още много малко и десницата Господна ще съкруши онези, които всякога са казвали в сърцата си:

“Ще надвием с езика си; устните ни са наши; кой е господар над нас?”¹⁰

Но Аз своевременно ще им отговоря:

“Поради насилстването над сиромасите, поради въздишките на нуждаещите се, сега ще стана, и ще туря в безопасност онзи, когото презирате...”¹¹

А за всичките Мои ще изрека продължението на Давидовия псалом:

“Господните думи са чисти думи, като сребро, претопено в пещ от пръст, пречистено седем пъти...”¹²

След тези думи Исус отново се обърна към мен, като каза:

“А сега наблюдавай какво ще се случи с огнените колесници на лукавия. Защото това е пророческо предупреждение към всички, които изговарят празни думи от празните си сърца...”

Миг след думите на Господ аз отново бях във видението и забелязах как от Небето се яви Светла Ръка, която се простря над колесниците на

¹⁰ (Псалом 12:4)

¹¹ (Псалом 12:5)

¹² (Псалом 12:6)

дявола. А това имаше мигновен ефект, подобен на вихрушка. Понеже колесниците се затъркаляха със страшна сила, а колелата излязоха от осите си и се разчупиха. И вихрушката, като вдигна всички нечестиви във въздуха, ги запокити със страшна сила към едно черно и тъмно място, встрани от Земята. (По-късно щях да разбера, че това е външната тъмнина.) А докато гледах с вълнение и трепет страшната гледка, Господ ме докосна с ръката Си и каза:

“Ти ще преживееш голямо гонение заради Името Ми и заради това, че смири сърцето си, за да станеш свидетел на Господните знамения против колесниците на лукавия. Но нека това никак не те плаши и ужасява. Защото Аз съм зад теб и пред теб, отляво и отдясно на теб, за да те закрилям и опазя. А колкото до тези, които те мразят и презират поради Мен и Моите думи, то пригответи се да видиш съдбата им. Защото идва времето на Божия яростен Гняв, който ще се излее от Небето против нечестието на хора и демони. Именно във външната тъмнина ще видиш какво се случва с онези, които говориха празни думи и никак не внимаваха на Словото Ми.

Затова точно сега, миг преди края, отново заповядвам на гонителите ти:

Мълчете! И мълчанието ви ще се счете за благоразумие!

Мълчете! И не се надувайте напразно с плътските си умове, като се опитвате да видите онова, за което сте слепи!

Мълчете! И направете езиците си меки, а не остри!

Защото празните думи никога не свършват, но скоро ще се свършат онези, които клатят пламналите си езици!

Мълчете! И позволете на Меча Ми да влезе дълбоко, да пореже и така да изтече всичката ви жлъч и аспидова отрова, които сте утаявали в сърцата си! Защото само тогава огънят на пъкъла ще престане да опожарява колелата ви!”

След тези последни думи на Исус видението с колесниците на лукавия се прекрати. А Господ ме отведе във външната тъмнина, за да видя със сърцето си каква е съдбата на всички, които говорят празни думи от празни сърца.

II. ПОЖАРИТЕ ВЪВ ВЪНШНАТА ТЪМНИНА

Братко мой! Верни ми приятелю!

При всичкото ми ходене с Господ през последните години, аз имах възможност да видя много места и да разбера много тайни и скрити неща. Но сега смея да твърдя пред теб, че последните поколения от нечестиви наистина ще се окажат по-окаяни от всички преди тях. Залогът за тяхното окаянство е в измамата на Сатана да накара мнозина да виждат малкото като голямо и голямото - като малко...

Това не е само мое мнение и наблюдение. Още в земната Си мисия нашият Господ заяви на гонителите Си, че обичат да прецеждат комара, а да поглъщат камилата. Така и днешните нечестивци, плъзнали като змии в църквите, са готови със седмици да одумват и укоряват човека заради греха му, въпреки, че той го е изповядал и се е покаял. А те самите, вързани от много по-жесток грях и ослепени от много по-жестоката тъмнина, просто поглъщат **"камилите"** си, убедени, че Бог е възхитен от живота им. Но било, че ще продължат да затыват в нечестието си или ще се покаят, този свят наистина отброява минутите и часовете на последните години. И идва миг, когато влюбените в тъмнината ще си отидат при нея, а влюбените в Светлината ще се приберат, за да бъдат вечни стълпове в Храма на Божията Святост. А от видяното във външната тъмнина аз трябва да ти кажа, че "малките камъчета" не просто обръщат колата, но се оказва, че никога не е имало по-жестоки и огромни скали на нечестие от самите тях. Затова нека премина към самото видение, което Господ разкри пред очите ми.

Аз отново бях до Исус. И ето думите, които Той ми каза:

"Сега ще видиш ужас, който не си предполагал, че съществува. Но той е твърде истински, за да е измислен. Това е ужасът за всички, които изговаряха празни думи. Затова виж онова, което ти показвам..."

След последните думи на Исус пред очите ми се появи видение. Виждах външната тъмнина, която бе черна като смола. Но въпреки мракът, който просмукваше отблъскващото пространство, сред самата тъмнина аз

видях гигантски огънове, които се издигаха на стотици метри, а езиците им се превръщаха в гъсти кълбета от дим. Общото впечатление от видяното бе такова, сякаш че наблюдаваш запалена петролна рафинерия от твърде високо през нощта. Но онова долу не беше петрол. И нощта не беше като земните нощи. Защото огънят във външната тъмнина гореше душите на нечестивите и те никак не можеха да избягат от мрака, в който бяха захвърлени. От видяното в духа ми се раздвижи скръб, тъй че с треперещ глас попитах Исус:

“Господи, такова ли е възмездието за човеците, които са изговаряли празни думи? Та не е ли твърде страшно това наказание...”

А Исус с твърде сериозен Глас ми каза:

“Аз вече ти казах, че празните думи са онези, в които няма потвърждение и присъствие от Божия Дух. Но тези тук са не просто празнодумци. Те са убийци! Техните думи всякога са били стрели за тетивите на лукавия и патрони за гибелните му оръжия. Те също така са и подпалвачи, които всякога са опожарявали живота на Моите братя и сестри с укори, хули и чародейства.

Ти можеш ли да видиш всичко това? И не си ли изпитвал над сърцето си човешката злоба и омраза, хула и чародейство? Кой да роди всичко това освен дяволът? И как да го роди, освен чрез думите на неговите човеци? Разбираш ли тогава, че сега Аз те поставям да станеш свидетел на най-тежкото осъждане и проклетие, което е заповядано от Моя Отец? Нима си забравил какво ви писа Апостолът Ми Юда? Нима си забравил категоричните думи на посланието му?”

“Не, Господи мой! Не съм го забравил! Но е истина, че никак не съм внимавал в думите на слугата Ти. Защото той наистина ни предупреди, като дори цитира и Енох в посланието си, казвайки:

“За тях пророкува и Енох, седмият от Адама, като рече: Ето Господ иде с десетки хиляди Свои светии, да извърши съдба на всички, и да обяви за виновни всичките нечестивци за всичките нечестиви дела, които в нечестие са сторили, и за всичките

жестоки думи, които нечестивите грешници са говорили против Него...” ¹³

А Исус, като ме гледаше с остър поглед, каза:

“Значи, както сам се убеди, Бог идва да обяви за виновни нечестивите не само поради делата им, но и за всичките жестоки думи, които са говорили.

А какво е жестоката дума?

Не е ли тя дух на смърт и разрушение?

Не е ли тя дух на чародейство и омайване?

Не е ли тя дух на лъжа и лицемерие?

Не е ли тя дух на коварство и предателство?

И ако Апостолът Ми Яков предупреди за силата на думите и каза как малко огън запалва много вещество, то колко ли живота и съдби са подпалили тези нечестиви? Не започна ли дяволът атаката и против теб самия само с една тиражирана хула?

Само една лъжа, но колко много човеци подпали тя!

Сега разбираш ли защо беззаконието на празните думи е най-голямо?”

“Да, Господи! Сега разбирам, че всяка празна дума се напълва с огъня на лукавия и именно така дяволът подпалва колелата на живота. Аз вярвам, че Божият Гняв и Съд е справедлив над нечестивите човеци. А и Апостол Павел ни предупреди за същото, като каза:

“Понеже е справедливо пред Бога да въздаде скръб на ония, които ви оскърбяват, а на вас, оскърбените, да даде утеха (както и на нас), когато се яви Господ Исус от небето със Своите силни ангели, в пламенен огън да даде възмездие на ония, които не познават Бога, и на ония, които не се покоряват на благовестието на нашия Господ Исус. Такива ще приемат за наказание вечна погибел от присъствието на Господа и от славното явление на Неговата сила...” ¹⁴

¹³ (Юдово 14-15)

¹⁴ (2 Солунци 1:6-9)

“Виж тогава какво е вечното наказание от Мен и Отец Ми над тези нечестиви. И всичко, което видиш, запиши и предай на Църквата Ми. Защото е доволно времето, когато сте били слепи и невежи относно сетнината на празните думи...”

След тези Свои думи Господ ме приближи до пожарите във външната тъмнина и ми даде да видя всеки от тях. Затова нека започна с първия пожар, който бе разкрит пред очите ми.

1. ПОЖАРЪТ "АЛЕЛУЯ"

И така, братко мой, аз вече наблюдавах неизброимо число от човеци, които горяха в неугасим огън. Знаейки, че ще преживея огромно утеснение от онова, което виждам, Господ стоеше до мен и бе сложил ръката Си на рамената ми. Така, от допира с Господната ръка, сърцето ми получаваше сила, за да издържи и понесе самата гледка. А в този първи пожар, както вече казах, аз виждах горящи хора. Огънят беше обхванал целите им тела и езиците му влизаха навътре в самите тела. Но въпреки това телата не изгаряха и не можеха да стигнат до смърт. Докато наблюдавах огромния пожар, забелязах, че на места огънят беше по-силен, отколкото на други. Затова, като вдигнах ръка и посочих пламналите човеци, аз попитах Исус:

"Господи мой! Как да разбирам това? Защото огънят гори повсеместно телата на тези човеци, но въпреки това той е най-силен в областта на лицата им и най-вече - в самите им устни..."

А Исус отговори:

"Не се плаши и се приближи до тези нечестиви. Защото огънят на осъждението няма власт над теб. Така непременно ще разбереш защо устните им горят от най-силния огън..."

След думите на Исус аз се приближих към горящите хора, а ушите ми доловиха самият шум на огъня. Той бе изненадващ. Защото от областта на устните се долавяше възглас "Алелуя". Това не бе радостен възглас, нито възглас на преклонение. Не! Това бе хриптенето и ужасът на едно вечно страдание. Страдание от огън, който гори вечно, а най-силните му езици влизаха в устата на нечестивите и именно от там идваше шумът на самия възглас. И аз, втрещен още повече от видяното, аз отново попитах Господ:

"Исусе, не мога да повярвам! Та тези хора горят и от устните им, където огънят е най-силен, излиза едно мъчително хриптене, в което разпознах възгласа "Алелуя". Защо тези човеци горят тук, а едновременно с това устата им викат "Алелуя"?..."

А Господ с твърде сериозен Глас ми отговори:

"Когато на земята си викал "Алелуя" с чужд огън в сърцето, то чудно ли е, че и във външната тъмнина огънят ще търси причината,

която го е подпалила? А тези са наистина с твърде тежък грях пред Лицето на Отца Ми. Защото те всякога са викали "Алелуя" на дявола и на неговите измамни служители. И тяхното "Алелуя" Бог е счел за празна дума, която дяволът е напълнил с хваление и поклонение към самия себе си. Но Аз съм те водил на много места, за да видиш много мерзости и запустения и не беше ли ти свидетел колко често слугите на лукавия са обичали да повтарят тази дума?"

"Господи, Ти наистина ме заведе на много места. И аз наистина видях с очите си и чух с ушите си, че поклонниците на дявола обичат да изговарят този възглас. Но никога не съм предполагал, че това е било толкова голямо беззаконие, щото Бог да заповяда наказание с вечен огън..."

Отново погледнах към Господ и забелязах, че очите Му са пълни със сълзи. А Той, за да просвети още повече сърцето ми и да ме направи да разбера всичко, ми каза:

"Ела с Мен и се приближи до един от тези. За да видиш какво стори той на земята с чуждия огън в сърцето си..."

След последните думи на Исус двамата с Него се приближихме до един от горящите човеци. И моят Господ простря ръката Си към сърцето му, като извади пред мене греха му, за да стане явен. Така пред очите ми се разкри видение, в което аз виждах самия човек на земята. Той стоеше на амвон в препълнена зала и очите му бяха твърде щастливи. И в сърцето му все така гореше чуждият огън на дявола. А нечестивецът посочи с ръка към малките дечица, седнали на първите редове в залата, като им каза:

"Искате ли да ръкопляскаме на нашия баща? Искате ли да му пеем "Алелуя"? Искате ли да го приветстваме в нашето събрание?"

Малките дечица, неподозиращи в какъв измамен спектакъл са заставени да участват, започнаха радостно да ръкопляскат. И ето, че там, в самата зала, се появи Луцифер. А нечестивецът, като усети присъствието на бога си, започна да подскача на амвона и да вика:

"Алелуя! Алелуя! Алелуя!"

Така от устата му излезе огън, който се стрелна към сърцата на малките дечица и бързо ги подпали. И те също започнаха да повтарят:

"Алелуя! Алелуя! Алелуя!"

Погледнах към моя Господ, защото не издържах на мерзостта, която наблюдавах очите ми. А Той със зачервени от скръб очи отново ми каза:

“Сега разбираш ли каква е силата на една празна дума? Сега разбираш ли, че с чуждия огън на дявола този нечестивец е подпалил сърцата на много неутвърдени души?

Те с измама са били заставени да викат “Алелуя” на самия дявол!

Но какво е “Алелуя”? Не е ли възгласът на Святия Дух от сърцата ви? Не е ли преклонението на вашите сърца пред Святостта и Величието на Отца? И ако Отец Ми още в древността ревностно прогласи:

“Да нямаш други богове, освен Мен!”

...то какво ли ще е нечестият на онези, които не просто се поклониха на друг бог, но дръзнаха да убиват с древната еврейска дума малките във вярата?

Колко от вас разбраха, че “Алелуя” не е просто религиозен поздрав, лишен от Духа, но съвършено преживяване на Божията Слава и Присъствие? Ако думата на Божията Слава не се запълни от Духа на Божията Слава, то непременно тя е станала празна дума, която дяволът запълва със собствената си слава.

Но ето, казвам ви! Дяволът е паднал херувим, който всякога е търсил слава, с която да напълни сърцето си. Той винаги е искал да бъде припознат като Самият Отец и Бог. Затова измамата му в тези последни времена е пълна. Защото човеци, родени от пръстта и обърнати към пръстта, изговарят дума, родена далече по-горе, като вярват, че тя ще ги издигне.

Но колко от тях знаят, че издигат не думите, а Духът, Който ги изпълва?

Ето затова “Алелуя” в празните сърца стана празна дума, която убива и опожарява. И хора, станали като животни в похотта и страстите си, обичат да преживят в устата си “Алелуя”, за да изглеждат праведни в собствените си очи и да излъжат малките дечица, че духът, на когото се кланят, е Небесният им Баща. И ето това е сетнината им!”

След тези думи на Господ видението с греха на нечестивия се прекрати, а Исус ми каза:

“...“Алелуя” е първата празна дума, за която нечестивите ще горят в огъня на вечното наказание. Но тя не е единствената. Защото в Храма на Моя Бог и Отец има няколко най-свещени и пречисти думи. И над всички тях дяволът хвърли покривалото на мерзостта и запустението. Затова нека сега те заведе на втория пожар. За да видиш наказанието на човеци, които са с още по-голям грях и осъждение от тези тука...”

2. ПОЖАРЪТ "АМИН"

И така, братко мой, Господ вече ме водеше към втория от пожарите във външната тъмнина. Все още не знаещ какво ще видя, аз здраво държах ръката Му. Но ето, че очите ми вече съзираха пожар, много по-огромен от първия. И тук числото на хората бе още по-голямо от това на тези при първия пожар. Така, колкото повече се приближавахме към пожара, толкова повече подробности забелязваха очите ми. И ето, че накрая Господ се спря, като ми каза:

"Наблюдавай какво е наказанието на хората в този пожар. Защото сам трябва да разбереш каква е била празната дума, която те са изричали на земята..."

Погледнах на хората в самия пожар и забелязах, че всички до един бяха легнали по гръб. Огънят, който беше твърде буен, излизаше от едно точно определено място, сякаш, че там имаше невидима струя газ, която го разпалваше допълнително. Това място бяха сърцата на самите хора. Гледката бе такава, щото аз наблюдавах нещо, подобно на огнени фонтани или гейзери. А струята на всеки огън излизаше именно от сърцето на легналия човек, като това караше мъчещия се да реве със зверски глас, без никак да може да укроти или намали огнената струя от сърцето си. Гледката беше твърде ужасна, за да мога веднага да намеря обяснението на самото наказание. Но Господ, Който беше до мен, вдигна ръката Си. И като посочи към нечестивите хора, ме попита:

"Как мислиш? Защо всички нечестивци в този пожар са легнали и никак не могат да се изправят? И защо огнената струя излиза от сърцата им?"

"Господи мой! При такова страдание аз си мисля, че те би трябвало да бягат или тичат. Най-малкото - да реагират с някакво движение на телата си. Но те само крещят и никак не могат да избегнат възмездието си. Имам чувство, че самото им беззаконие ги е направило като запечатани или приковани за това наказание..."

"Спомни си тогава коя е думата, с която вярващите в Моето Име запечатват своите думи и свидетелства? Защото така ще разбереш

коя е била празната дума, с която нечестивите са се запечатали за това страдание...”

Отговорът просто блестеше в самите устни на Господ. И затова Му казах:

“Исусе! Това е думата “Амин”. И сега, като гледам на страданието на тези нечестиви, разбирам, че те са се запечатали именно с тази дума.”

“А какво ще рече “Амин”? Не носи ли Духът на тази дума именно Божието потвърждение и одобрение? И вие не казвате ли “Амин” тогава, когато дълбоко в сърцата си вярвате, че делата на вашето свидетелстване са извършени по Бога и от Бога?”

“Да, Господи! И именно Ти беше Този, Който ме вдъхнови и ми заповяда да запечатвам книгите на Божия Пророчески Дух с тази дума...”

А Исус продължи:

“Колкото до книгите на Пророческия Дух, те наистина са родени от Бога и подпечатани от Неговата ръка. Но Аз нека сега да те приближа към един от тези нечестиви, за да видиш на какво той е викал “Амин” и как е подпечатал сърцето си с мерзост и поквара. Защото празното “Амин” е едно от последните най-успешни оръжия на дявола...”

След тези Си думи Господ се приближи към един от нечестивите, от чието сърце огънят бликаше нагоре като гейзер. Въпреки, че видимо Исус трябваше буквално да бъде подпален от гейзера, Той нямаше никакъв досег с огъня. Напротив - надвеси се над нечестивия. И като простря ръката Си към сърцето му, отново извади греха му наяве, тъй че пред очите ми се яви видение. Аз видях нечестивеца в живота му на земята. И както в първия случай, така и тук той стоеше на авмон. И като бе извадил пред църковното събрание пачка с банкноти, развя я над главата си, викайки възторжено:

“Аз вярвам в силата на просперитета! Аз вярвам, че волята на Исус за нас е да бъдем богати! Затова нека го призовем! Нека издигнем даренията си с вяра, че той ще направи църквата си по-богата от света...”

Думите на нечестивия имаха огромен ефект. Защото огънят от сърцето му излезе на устните му и пламъците на думите му подпалиха цялото

събрание. И ето, че послушал поклонника си, Мамон се появи в събранието със сияеща усмивка. Тогава духът на светското богатство протегна горящата си ръка към сърцето на поклонника си. Това накара нечестивеца да скочи от възторг и да започне да вика:

“Амин! Амин на просперитета! Кажете “Амин”! Нека всички да извикат “Амин”!...”

Точно в този миг стана знамение. Защото след изричането на празната дума, Мамон простря ръката си към устата на нечестивия и улови думата. След това, като се обърна към поклонника си, замахна към сърцето му и стовари върху него огнения печат на “Амин” със собствения си образ. А в този миг, когато всички човеци в залата повтаряха “Амин” на проповедника си, стана така, че наскачаха стотици демони на Мамон. И по подобие на стореното от началника си, взимаха от устата на човеците изговореното “Амин” и го запечатваха в сърцата им с образа на Мамон... Видението ме изумяваше в цялата си уродливост и затова извърнах главата си. А Исус с твърде строг и гневен Глас ми каза:

“Сега разбираш ли какво е нечестият на празната дума “Амин”? Сега разбираш ли, че ако има духовен печат, с който всеки се запечатва за мястото и духа, в които вярва, то изявата на този печат става именно с “Амин”?

И ето затова нечестивите при този пожар не могат да мръднат от местата си. Защото тяхното “Амин” всякога е било един черен гвоздей, отново и отново забит в Тялото на Онзи, Който проля Кръвта Си за тях.

Но ако те убиха Мен с празното си “Амин”, то не убиха ли много повече себе си? Ако приковаха Мен с гвоздеите на мерзостта, то не приковаха ли много повече себе си?

Затова иди и кажи на всичките Ми братя и сестри, че “Амин” е твърде съкровена и свещена дума, за да я изговарят напразно. Още повече - когато сребролюбци и гонители на учението Ми окупираат амвоните и искат “Амин”, като сърдечно съгласие за мерзостите си.

Ето, предупреждавам ви:

Няма по-лесен начин да изгубите Вечния Живот и Отеческото благоволение от този - да предоставите сърцата си за запечатване от дявола с празното "Амин", изговорено от и към поклонниците на лукавия! Защото тогава непременно губите връзката си с Мен и правите напразна проляната кръв при Завета.

Ако някой иска още слово от Мен, за да разбере, че му е говорил Господ, то казвам ви:

Аз съм Амин! Аз съм Верният и Истински свидетел на вашето Спасение! Ако Аз не изговоря пълното с Дух "Амин" от сърцата ви, то непременно от устните ви ще излезе празна дума, която е силна да ви запечата и осъди заедно с дявола..."

Слушах думите на Господ и гледах пламтящите човеци. Тогава разбрах дълбоко в сърцето си колко голяма е измамата на дявола. Той, който е осъден и отречен от Бога, днес търси сърца, които да споделят участта му и да се запечатват в същата пропаст на нечестие и в същата мерзост на запустение.

Едно "Амин", братко мой! Като едно "да" на булката пред младоженец! И като една съчка, хвърлена от извратена жена, пред публичното изгаряне на Божий просветител от демоните на "Светата" Инквизиция!

О, свещена простота!

О, огън на извратени, които са влюбени в извращения!

Наистина е справедливо наказанието ви от Праведния!

Амин и Амин!

3. ПОЖАРЪТ "БРАТКО И СЕСТРО"

Братко мой! Верни ми приятелю!

Разбираш ли словото в тази пророческа книга? Разбираш ли колко много ни обича Бог, та да би ни оставил да се погубим?

Защото мнозина гледат на загиващия свят, на греха му, на безчестието му, на нашествието на хиляди уродливи пипала върху музиката, изкуството и културата. А в някои се появява едно религиозно задоволство. И те, като извадят в арсенала на речника си "Амин" и "Алелуя", смятат, че билетът за Небето вече е подпечатан и осигурен. Но Истината е много по-страшна. Ако искаш я приеми, а ако искаш - отхвърли я. Но аз ще я изявя тук, защото Исус подбужда сърцето ми да го сторя.

Истината, братко мой, е такава, че кулите на езичниците избледняват пред сянката, която хвърля последната Вавилонска кула, построена от отстъпилата църква. И този свят, който в очите на тщеславните е достоен за презрение, се оказва много по-гостоприемен за Божиите слуги, пророците, отколкото онези, за които всичко е "доктринално" или "недоктринално". Защото моят Господ някога намери прием и сърдечна топлина не в синагогите и в Ерусалимския храм, а там, където бе пълно с бирници, блудници и грешници. Не фарисеи и книжници, а обикновени и грешни хора хвърляха дрехите си и възвестяваха Името Му с "Осанна". Колкото до първите, те с нескрита ярост и завист съскаха по ъглите, като казваха в сърцата си:

"Повярвал ли е в Него някои от първенците или от фарисеите? Но това простолудие, което не знае закона проклето е..."¹⁵

Аз благославям моя Господ за днешното **"проклето"** простолудие, което никак не иска да влиза във вертепа на последните търговци, но пази сърцето си за личното докосване от Царя. Защото такава докосване ще има. И то вече е започнало именно с изявата на Божия Пророчески Дух.

Сега искам да продължа с последното видение във външната тъмнина. Последният пожар, който беше най-страшен и най-огромен. Преди да ме заведе, за да го видя, Исус докосна с ръка главата ми и каза:

¹⁵ (Йоан 7:48-49)

“Аз ти дадох много съдбоносни книги. Но измежду всички тях тази е една от най-съдбоносните. Защото изобличението от Небето е върху всички ви. Във всеки от вас Аз съм виждал и виждам причини против мен и Моето Учение. Но ето затова идва и чистият колурий, с който да прогледнете и видите скритите измами и лукавства на дявола. Защото властта на лицемерите, шепотниците, ласкателите и чародеите не би била възможна, ако ги нямаше отворените врати на празните думи. И именно празното “Алелуя” и “Амин”, както и това, което сега ще видиш, отвориха доволен простор и място за дявола. Затова заповядвам на всички Мои, като им казвам:

Очистете сърцата си и не говорете излишни думи! Нека думите ви бъдат малко, а делата ви да говорят вместо думите! Защото колкото по-горе е Отец Ми от света, толкова по-малко трябва да бъдат думите на устата ви. Защото не чрез друго, но чрез думите си ще се оправдаеш и чрез думите си ще се осъдиш! И това последно видение, което сега ще дам на слугата Си, ще покаже на мнозина каква власт са дали на дявола чрез несмислените думи на устата си. Затова, който има уши да слуша, нека слуша какво говори Господ на Своята Църква! И който има очи, нека види! А който няма очи, той няма и извинение, понеже към всички ви изпратих пророка Си, който е зеница Господна...”

След тези думи Господ тръгна към последния от пожарите във външната тъмнина, а аз Го последвах. И ето, че твърде скоро очите ми забелязаха огромни огънове, чиито върхове се издигаха на километри. А всред самите огънове се разкри страшна картина. Защото това бе най-големият пожар и всред него имаше неизброими множества от човеци. Картината на самото видение бе твърде зловеща, понеже човеците в огъня никак не се понасяха. Те скубеха горящите си коси и впиваха ноктите си в опърлените си лица, като се мъчеха да избягат едни от други. Но около всички тях имаше огнени връзки. Това бяха дебели огнени въжета, които се впиваха в телата на нечестивите и ги горяха. Това караше нечестивите панически да се дърпат и да попадат едни до други. Но тогава отново и

отново започваха да се скубят и дращят, като крещяха с диви гласове и никак не можеха да избягат от състоянието си. А Исус, Който гледаше на наказанието им със съвършено безпристрастен поглед, твърдо ми каза:

“Тук са човеците с най-големия грях, които са изговорили и най-осъдителните празни думи. Затова Ми кажи:

Какво наблюдаваш сред тези нечестиви? И какво ти прави най-голямо впечатление?”

“Господи, аз забелязвам, че тези човеци никак не се понасят едни други. Те се мъчат да избягат едни от други, но това е невъзможно поради огнените връзки, в които са стегнати...”

“А защо те не се понасят, момчето Ми? И какви са тези връзки, в които са хванати?”

“Господи, като гледам на агонията им, имам чувството, че едни от човеците смятат другите виновни за собственото си състояние. И затова, като се срещнат очи в очи, те изпадат в ярост от близостта си и затова започват да се скубят и дращят, без да могат да избегнат наказанието си...”

“Точно така е! Това правилно си го забелязал. Но сега искам да те заведа близо до тези човеци, за да разбереш какви празни думи са ги довели до това състояние...”

Така Исус се приближи до един от страдащите. И като простря ръката си към сърцето му, отново извади наяве греха му. Така пред очите ми се появи видение. И аз отново виждах този човек в църковна зала, този път седнал сред други човеци. Точно в този момент до мен се приближи Господ, като ми каза:

“Наблюдавай сърцето на този човек и Ми кажи какво виждаш...”

Погледнах сърцето на човека в самото видение. Такаа забелязах един прекрасен бял лист, върху който бяха написани думи. И в самия край на листа имаше капчица кръв. А Исус взе листа от сърцето на човека и като го постави пред очите ми, ме попита:

“Какво четеш тук?”

Погледнал написаното на листа аз разбрах, че то не беше писано от човешка ръка. Защото това беше ръката на Небесния Отец. И самите думи бяха Светлина от Святия Дух. Затова казах на Исус:

“Господи мой! Това е свидетелство за осиновление. Тук пише:

“Аз, Бог и Отец на всяка твар, осиновявам чрез Духа Си това създание и го правя Мой син. Аз ставам негов Баща и то става Мой син, защото е повярвало в явлението и свидетелството на Моя Единороден Син Исус Христос. И като е получило опрощение на греховете си чрез жертвата на Кръста и кръвта на Святия, то е избрало да вярва в Исус, да следва Исус и да служи на Исус...”

След като прочетох написаното на Небесния лист, Господ отново го върна в сърцето на човека и ми посочи видението, като каза:

“А сега гледай какво ще се случи. И внимавай, за да разбереш напълно всичко...”

Така аз отново гледах видението, което изявяваше греха на нечестивия човек. А както вече казах, този човек седеше в църковна зала сред други човеци. И там, на амвона в залата, се изправи господин с безупречен костюм, който възторжено размаха ръцете си, като завика:

“Блажено Божие паство! Приемете сред нас пратениците на Исус! Приемете брат... и сестра..., които идват, за да послужат на нуждите ни, като основат библиейско училище...”

Миг след думите на лъскавия проповедник на амвона се показаха и представените от него човеци. И аз забелязах, че в сърцата на тези човеци не беше Божият Дух, но духът на Езавел. А този дух, като изскочи ловко от сърцата на двамата, докосна с ръката си сърцето на проповедника, тъй че той отново извика към всички:

“Нека приветстваме брат... и сестра...! Нека им ръкопляскаме!”

Точно в този миг забелязах, че с изговарянето на думите от устата на проповедника излезе огън. Самият огън тръгна по редиците на събранието и влизаше в сърцата на човеците, които бързаха да станат и ръкопляскаят на самото представяне. Така огънят стигна до вече станалия и ръкопляскащ човек, когото наблюдавах в самото видение. И като влезе в сърцето му, нападна белия Небесен лист и го изгори...

Това ме ужаси! Това буквално смая очите ми и потресе сърцето ми. И аз, като сочех с пръст в самото видение, казах на моя Господ:

“Исусе! Виж какво стана! Божието свидетелство за Небесното осиновление беше нападнато от дяволския огън, тъй че изгоря. Защо се случи това, Господи? Защо този човек така категорично изгуби Отческото осиновление?”

А Исус, като ме гледаше с остър поглед, който ме пронизваше твърде дълбоко, отговори:

“Нали ти казах да внимаваш, за да разбереш напълно всичко. Виж отново какво стори проповедникът? Като какви представи той в събранието слугите на Езавел?”

“Исусе! Той ги представи като “брат.... и сестра...” И така накара цялото събрание да стане и да им ръкопляска...”

“А не излезе ли тогава дяволски огън от устата на проповедника, за да нападне на сърцата, които стават за да ръкопляскат? И кой става, за да ръкопляска на слуги на Езавел? Не е ли този, който ги счита за братя и сестри?”

“Да, Исусе! Така е!”

“А кои са братя и сестри? Не са ли това човеците, родени от Единият Баща?”

“Така е, Исусе!”

“Ако ти наричаш слуги на Езавел свои “брат и сестра”, то няма ли така съзнателно да правиш изповед, че онзи, който е родил тях, е родил и теб? Не затова ли тръгна дяволският огън сред редиците на събранието?”

Думите на моя Господ бяха толкова категорични и ясни, щото паднах на коленете си пред Него и Му казах:

“Господи, аз съм бил сляп! Исусе, как не съм могъл да видя, че думите “братко и сестро” носят печата на осиновлението? Ако ние наричаме “брат и сестра” онези, които не са родени от нашия Небесен Баща, то непременно ставаме съпричастни на едно чуждо осиновление и губим Отческия си избор. И именно затова дяволският огън нападна на Небесния лист, защото

със съпричастието на този човек към родените от дявола и той самият става част от тях...”

В следващия миг Гласът на Исус стана строг и гневен. А от очите на моя Господ заблестяха пламенни искри. И ето думите, които Той ми каза:

“Не всеки, който Ми вика “Господи, Господи”, ще влезе в Небесното Царство, но онзи, който върши Волята на Моя Отец, Който е на небесата. А да вършиш Волята на Моя Отец ще рече всякога да помниш, че Той е твоят Баща, Който до завист ревнува за духа, който е положил в теб.

Да наричаш ли тогава “братко и сестро” онези, които не са родени от твоя Баща? Да бъдеш ли като Лот, който излезе сред жителите на Содом и ги нарече “братя мои”? Да търсиш ли родство с дявола и чедата му, когато трябва да пазиш осиновлението си от Отца? Да забравиш ли писаното от Апостола Ми, който предупреди всички ви с думите:

“Писах ви в посланието си да се не сношавате с блудници, не че съм искал да кажа за блудниците на тоя свят, или за сребролюбците и грабителите, или за идолопоклонниците, понеже тогава би трябвало да излезете от света. Но в действителност ви писах да се не сношавате с някого, който се нарича брат, ако е блудник, или сребролюбец, или идолопоклонник, или грабител, с такъв нито да ядете заедно. Защото, каква работа имам да съдя вънкашни човеци? Не съдите ли вие вътрешните? Докато вънкашните Бог съди? Отлъчете нечестивия човек из помежду си...” ¹⁶

И ето, предупреждавам ви:

Днес е времето, когато мнозина сте започнали да се сношавате с блудници, сребролюбци и идолопоклонници. Вие сте започнали да ядете с такива и да ги наричате “братя и сестри”, без да съзнавате, че така губите родството си с Бога, за да приемете родство с дявола. И понеже не отлъчихте нечестивия човек изпомежду си, но го оставихте да окупира амвоните ви и да насилства на сърцата ви, то и затова дяволът изиска от сърцата ви

¹⁶ (I Коринтяни 5:9-13)

именно съгласие за родство с него. Съгласие, което идва с напразното изговаряне на "братко и сестро". И ако някой непременно иска да стигне до този пожар във външната тъмнина и да гледа лицето на онзи, който му е отнел спасението с измама и нечестие, то такъв нека продължи да нарича "братя и сестри" чедата на дявола. А колкото до Моите, които ще чуят Гласа Ми с тази книга, то на всички тях казвам:

Влезте през тясната порта и намерете стеснения път! Защото ако малцина влизат през тази порта, то и малцина ще са тези, които можете да наречете "братя и сестри". Но ако в някой не живее Моя Дух и такъв бърза да ви предложи родство със себе си, то отърсете прахта от нозете си и не зачитайте думите му за истина.

Защото, ето, тия трите са отворените врати на дявола:

Празното "Алелуя", празното "Амин" и празното "Братко и сестро"!

Тия трите са, които подпалват колелото на живота, а самите те се подпалват от пъкъла. Но Аз днес простирам ръка към вас, за да ви избавя от осъждението на празните думи!

Хванете ръката Ми и живейте! Покорете се на Духа Ми и се изпълнете с Него! За да говорите от сега и до века пълните думи на Вечния Живот! Аз го изговорих! Аз го изрекох!"